

Η φωνή του αποστόλου Παύλου προς τη σύγχρονη Ελλάδα.

Ο απόστολος Παύλος, αγαπητοί μου, που πριν από δύο χιλιάδες χρόνια μίλησε για πρώτη φορά στην Ελλάδα, εξακολουθεί και σήμερα να ομιλεί σ' εμάς τους νεώτερους Έλληνες. Μας ομιλεί γραπτώς, δια των επιστολών του, και ιδιαιτέρως εκείνων που απευθύνονται στις ελληνικές πόλεις. Μας ομιλεί με αγάπη και τρυφερότητα πατρικής καρδιάς. Είναι η ίδια καρδιά που έγραφε στους προγόνους μας: «Το στόμα ημών ανέωγε προς υμάς, Κορίνθιοι, η καρδιά ημών πεπλάτυνται· ου στενοχωρείσθε εν ημίν,... πλατύνθητε και υμείς» (Β' Κορ. 6, 11-13)· σας μιλώ με θάρρος και πλατειά καρδιά, ανοίξτε κ' εσείς τις καρδιές σας.

Μέσα στην πλατειά καρδιά του Παύλου βρίσκουν θέση όλοι οι Έλληνες. Προς όλους ανεξαιρέτως απευθύνει το μήνυμα: Έλληνες, πιστέψτε στον Κύριο όπως και οι πρόγονοί σας. Πιστέψτε ακράδαντα. Μετανοήστε ειλικρινά για την αποστασία σας. Τότε μόνο θα σωθείτε «εκ της οργής της ερχομένης» (Α' Θεσ. 1:10).

Για όλους μαζί τους Έλληνες αλλά και για τον καθένα ιδιαιτέρως κάτι μεγάλο, σοφό και σωτήριο έχει να πει και σήμερα ο Παύλος, ο κοινός μας διδάσκαλος, παιδαγωγός και πατέρας. Ω εάν θα θέλαμε ν' ανοίξουμε τα αυτιά μας όλοι ν' ακούσουμε και να δεχτούμε τη φωνή του, πόσο θα είχαμε να ωφεληθούμε! Να λοιπόν· ο μεγάλος απόστολος μας επισκέπτεται νοερά και απευθύνει στον καθένα μας τις συμβουλές του, τα σωτήρια φάρμακά του.

- Δια των επιστολών του εισέρχεται κατ' αρχήν στο άδυτο της ελληνικής οικογενείας και παραγγέλλει. Στους άντρες: «Οι άνδρες αγαπάτε τας γυναίκας εαυτών, καθώς και ο Χριστός ηγάπησε την εκκλησίαν». Στις γυναίκες: «Αι γυναίκες τοις ιδίοις ανδράσιν υποτάσσεσθε ως τω Κυρίω». Στους γονείς: «Οι πατέρες μη παροργίζετε τα τέκνα υμών, αλλ' εκτρέφετε αυτά εν παιδεία και νουθεσία Κυρίου». Και στα παιδιά: «Υπακούετε τοις γονεύσιν υμών εν Κυρίω» (Εφ. 5, 25,22· 6,4,1).

- Στους πλουσίους, που μέσα σ' ένα λαό που δυστυχεί έχουν τη manía να θησαυρίζουν, ο Παύλος επισείει και τώρα τους τρομερούς κινδύνους της μαμωνολατρίας: «Ρίζα πάντων των κακών εστιν η φιλαργυρία... Τοις πλουσίοις εν τω νυν αιώνι παράγγελλε μη υψηλοφρονείν, μηδέ ηλπικέναι επί πλούτου αδηλότητι, αλλ' εν τω Θεώ τω ζώντι,... αγαθοεργείν, πλουτείν εν έργοις καλοίς, ευμεταδότους είναι, κοινωνικούς» (Α' Τιμ. 6:10,17-18)· πες στους πλουσίους να μη στηρίζονται στα πλούτη τους, αλλά να ελεούν τους φτωχούς. Για εκείνους που σαν κηφήνες τρώνε το μέλι της κοινωνικής κυψέλης ζώντας εις βάρος του συνόλου ο Παύλος εκσφενδονίζει το θεμελιώδες εκείνο «Ει τις ου θέλει εργάζεσθαι, μηδέ εσθιέτω» (Β' Θεσ. 3:10).

- Στους υλιστές και αθέους επιστήμονες, που καυχώνται για το πλήθος των ακάρπων γνώσεών τους, ο μεγάλος απόστολος

τονίζει, ότι πάνω από τη γνώση, η οποία «φυσιολογεί», φουσκώνει εγωιστικά τον άνθρωπο, είναι η αγάπη που «οικοδομεί» (Α΄ Κορ. 8,2), και ψάλλει τον υπέροχο εκείνον ύμνο της αγάπης (Α΄ Κορ. 13:1-13). Η περικοπή αυτή θα έπρεπε να χαραχθεί με χρυσά γράμματα σε μαρμάρινες πλάκες και να εντειχισθεί στα σχολεία και τα πανεπιστήμιά μας. Λείπουν πλέον αισθητά επιστήμονες που να θυσιάζονται στην υπηρεσία της κοινωνίας.

- Στα στρατευμένα παιδιά της πατρίδος, που φρουρούν τα εδάφη της, ο Παύλος θα μπορούσε να επαναλάβει ό,τι είπε πάνω στον Άρειο πάγο, ότι δηλαδή τα όρια των εθνών – επομένως και τα όρια της μικρής μας χώρας – τα ορίζει όχι η αυθαιρεσία των τυράννων και η ιδιοτροπία των ισχυρών της γης, αλλά η πρόνοια του Θεού, που κατά το σοφό του σχέδιο «εποίησεν εξ ενός αίματος παν έθνος ανθρώπων κατοικείν επί παν το πρόσωπον της γης, ορίσας προστεταγμένους καιρούς και τας οροθεσίας της κατοικίας αυτών» (Πραξ. 17:26).

- Στις χήρες και τα ορφανά ο Παύλος στρέφεται και με ιδιαίτερη στοργή τους απευθύνει το μεγαλύτερο κήρυγμα, το κήρυγμα της αναστάσεως: Απροστάτευτα πλάσματα, οι πατέρες σας, οι σύζυγοί σας, οι αδελφοί και τα παιδιά σας δεν πέθαναν· κοιμήθηκαν. Μια μέρα θ' αναστηθούν. Μη λυπάστε λοιπόν κ' εσείς «καθώς και οι λοιποί οι μη έχοντες ελπίδα. Ει γαρ πιστεύομεν ότι Ιησούς απέθανε και ανέστη, ούτω και ο Θεός τους κοιμήθέντας δια του Ιησού άξει συν αυτώ... Ώστε παρακαλείτε αλλήλους εν τοις λόγοις τούτοις» (Α΄ Θεσ. 4:13-18).

- Σ' εκείνους πάλι τους Έλληνες που αναίσθητοι συνεχίζουν να ακολασταίνουν, να πλεονεκτούν, να βιάζουν τα χέρια τους σε αδελφικό αίμα και σαν δαίμονες της κολάσεως να στήνουν μακάβριο χορό γύρω από τα θύματά τους, ο Παύλος υπενθυμίζει την αναπόφευκτη οργή του Κυρίου: «Μη πλανάσθε· ούτε πόρνοι ούτε ειδωλολάτραι ούτε μοιχοί ούτε μαλακοί ούτε αρσενοκοίται ούτε πλεονέκται ούτε κλέπται ούτε μέθυσοι, ου

λοίδοροι, ουχ άρπαγες βασιλείαν Θεού ου κληρονομήσουσι» (Α΄ Κορ. 6:9-10).

- Τέλος στους συνειδητούς Χριστιανούς, που ζουν τη ζωή της πίστewς και με λόγια και έργα κάνουν καθημερινά την ομολογία του ονόματος του Χριστού, ο Παύλος επαναλαμβάνει το παράγγελμά του: «Ως τέκνα φωτός περιπατείτε», «άμεμπτοι και ακέραιοι, τέκνα Θεού αμώμητα εν μέσω γενεάς σκολιάς και διεστραμμένης, εν οis φαίνεσθε ως φωστήρες εν κόσμω» (Εφ. 5:8. Φιλιπ. 2:15).

Αυτή είναι, αγαπητοί μου, η πατρική και μεγαλειώδης φωνή του Παύλου προς την σύγχρονη Ελλάδα.

**Από το φυλλάδιο ΚΥΡΙΑΚΗ, αριθμός 1894, 29 Ιουνίου 2015,
Φλώρινα.**

Πηγή : <https://www.koinoniaorthodoxias.org/>